

ved hans Indflydelse faaet en Lotterikollektion i København og siden paa Grund af uopklarede Fortjenester erhvervet sig sin Titel.

For Jytte, der havde frygtet en alvorlig Scene med sin Mor ved Hjemkomsten, faldt dette Besøg meget belejligt. Det var næsten, som om Fru Bertha ikke tænkte paa, hvor Datteren kom fra. Kun lige idet Jytte traadte ind, havde hun kastet et hurtigt forskende Blik hen paa hende. Siden syntes hun helt at glemme hende for de Fremmedes Nærværelse.

Men hendes Væsen var i det hele besynderligt. Justitsraaden havde ført Samtalen ind paa Øjeblikkets Politik og de mange underlige Rygter, man hørte. Men Fru Bertha svarede ham mod Sædvane med almindelige Talemaader, ønskede aabenbart at komme bort fra Emnet og hensank et Par Gange i en mørk Aandsfraværenhed.

Jytte havde sat sig hen i Armstolen ved det ene Vindu. Nede paa Gaden var Lygterne lige bleven tændt.

Af Høflighed sad hun med Ansigtet vendt mod Stuen, som om hun hørte paa, hvad der blev talt om; men hendes Tanker var igen i Karsten Froms Atelier og Dagligstue. Det var gaaet op for hende, at hun først idag havde talt rigtig med ham og lært ham lidt at kende, som han virkelig var. Han havde for første Gang kastet Narrekappen helt. Det